

Nr 15.

Av herr **Sundström** i Vikmanshyttan **m. fl.**, om sådan ändring av rusedrycksförsäljningsförordningen att vid olaga försäljning av rusedrycker såväl säljare som köpare underkastas straff.

I lagen om försäljning av rusedrycker föreskrivas i 7 kap. straffbestämmelser för den som utan att äga rätt till försäljning enligt nämnda lag avyttrar rusedrycker. Däremot är den, till vilken avyttringen sker, helt strafffri.

Detta förhållande måste väl ur allmänrättslig synpunkt vara felaktigt och torde, såvitt det är bekant, heller icke tillämpas på något annat område, då det gäller affärer med ransonerade varor.

Anledningen till denna ensidiga straffutmätning på detta område motiveras ju med att man därigenom lättare skulle kunna erhålla anmälningar om pågående olagligheter och beivra dem. Erfarenheten visar, att så icke blivit fallet.

När härtill kommer att det nog i regel är köparen och icke säljaren, som tar initiativet till dessa affärer, så måste det anses ännu mera orättvist att just den förre skall vara straffri, detta så mycket mera, som den senare även straffas med att få sin motbok indragen. Ett straff, som nog i de flesta fall anses av motboksägaren vara hårdare än några kronor i dagsböter.

Nu är det ju allom bekant, att på inga andra områden sker väl så mycket olagligheter som just på detta utan att allmänheten reagerar. Detta gör att man nästan kan ifrågasätta betydelsen av straffpåföljd härvidlag. Då man emellertid vet, att många av dessa affärer ske för ekonomisk vinning, vore det måhända oklokt att ta bort dessa straffbestämmelser.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i rusedrycksförsäljningsförordningen, att vid olaga försäljning av rusedrycker såväl säljare som köpare underkastas straffpåföljd.

Stockholm den 15 januari 1947.

Fredrik Sundström.

Edvin Gustafsson
i Bogla.

Erik W. Norén.
